

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

II. In quo consistat amoris cultusq[ue] diuini perfectio, ad quam religiosus est obligatus, quidq[ue] Deus ab eo requirat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

inde commodum aliquod mihi accedat? Nequaquam, ego enim officio tuo & ministerio opus non habeo, omnisq; officiorum tuorum fructus non in me, sed in te redundat. Deinde status tui professio id postulat, vt quanta potes perfectione mihi seruias, cum religio aliud non sit, quam schola perfectionis. Nec aliud est, religiosum esse, quam viam inire, qua ad amoris, cæterarumq; virtutum diuinarum perfectionem contendatur. Quocirca vana est eorum religio, qui in bonorum operum exercitatione hanc perfectionis viam negligunt. Hoc enim est, quod ab omnibus religiosis requiro, hoc volo; & ideo ex huius mundi laqueis extractos in paradiso religionis collocaui. Arbor diu in horto manere non potest, quæ fructum, ob quem plantata est, non protulerit.

In quo consistat amoris cultusque diuini perfectio ad quam religiosus est obligatus, quidq; Deus ab eo requirat.

CAPVT II.

EST O, præter religiosus aliquis magna & admiranda, si ea amore mei impuls.

pulsus non facit, nec mihi grata sunt, nec mea remuneratione digna, si facit amore mei, sed languido & imperfecto, professioni suae non satisfacit. Dum eum vocavi è mundo, se totum mihi tradidit, promisitq; omnia amore mei facturum, & ego sponsioni eius subscripsi, in domum meam; vti meum, eum suscepi, meis insignibus ornavi, necessaria attribui, & tanquam rem mihi carissimam, tractavi. Quod si ille iam alij cuiquam in cor suum aditum patefacere velit, aut partem sui alteri, praeterquam mihi, communem facere, perfecti sanè amatoris officio non fungitur, nec enim potest alteri dare, quod mihi prius dedit. Imò qui rem semel dono datam, recipit vel pro se, aut ut alteri donet, fur est, & furum poena multandus.

Aves cognoscere fili, quis religiosus perfectè me amet? Is, inquam, qui in omnibus rebus, parvis aequè ac magnis praestare conatur, quod mihi placuerit, qui voluntatem meam, simulatq; eam cognovit, nulla interposita mora exequitur, qui libenter non modo meis mandatis obsequitur, sed ad minimum etiam nutum se promptum & paratum declarat. Amator perfectus unum idemq; cor, eandemq; voluntatem

tatem habet cum amato, & idcirco odit vel amat, quicquid odit vel amat amatus. Amator perfectus nulli labori parcit, omnis fatigatio illi dulcis, ut perficiat, quod gratum est amato. Amator perfectus, non solum cauet in re quantumuis leuissima displicere amato, sed etiam impensè studet magis magisque ei placere. Qui non conatur amare rem aliquam, quemadmodum meretur, aut non cognoscit illam, aut iniuriam illi facit.

Longè à perfectione aberrat religiosus, qui ubi affectum curamque plus æquo in res parui momenti curandas defixerit, vehementer turbatur & lamentatur, si quando eas remoueri mandem. Hoc indicium est amatoris imperfecti, qui plus verbis me amet, quàm factis. Verbis quidem confitetur, quòd totum se mihi dediderit, sed cor alienis amoribus distentum retinet, sic prorsus, ut si totum illud iure meo usurpare velim, & amorem rei etiam leuiculæ ab eo excludere, ilico commoueatur & insurgat. Multi iactant se amare me, sed ego eorum tantum rationem habeo, qui amant opere & veritate. Non lingua, veros & germanos amatores facit, sed opera ex pio corde profecta.

1. Super-

Supereſt nunc exponere tibi, quis religioſus mihi perfectè ſeruiat. Is, inquā, perfectè ſeruit, qui ex amore mihi ſeruit, licet non magnis operibus illū demōſtret. quicquid enim amore mei fit, magni facio, & copioſe remunerabor. Pluris facio opus bonum, licet exiguum, ex ardenti amore profectum, quā magnum ex amore mediocri ortum. Nonnulli ingenti labore ſe fatigant, ſed modico, vel etiam nullo ſuo lucro cō quod actiones, quantumvis bonæ, quæ ſigillo caritatis obſignatæ non ſunt, ad me non perferantur, & ideo mercede deſtituuntur: ſi autem paruo ſigillo munitæ ſint, parua etiam mercede afficiuntur. Alij, ut mihi ſeruiant, ſuis inhiant commodis; quorum cum ſpes exigua affuſerit, mox manam à conſuetis ſeruitij diuini laboribus retrahunt, & cauſam in corporis vel animi imbecillitatem reiſciunt, ſed reuera nulla alia re deterrentur, quam voluntate propria, & ſperatorum cōmodorum abſentia. Perperam ſeruit, qui ſua in ſeruiendo comoda quærit. Neque enim huiuſmodi mihi, ſed ſibi ſeruiunt, ac proinde fruſtra à me expectant præmium. Qui nō vult amore mei incommodare ſibi, neq; ſeruus meus eſt, neq; ſerui nomine eum dignor. Bonus

ſer.

seruus non reformidat aduersa perpeti pro domino, quia hoc est esse seruum.

Scriptura mea enuntiat, seruum debere esse non modo fidelem, sed etiam prudentem. Accommodare enim se tenetur ad voluntatem & mores domini, non autem efficere, ut dominus se accommodet ad suam. Non potest seruire alteri, qui suo tantum vult viuere arbitrio. Multi religiosi in religione sua sorte malè contenti viuunt, quod non mihi sed illis imputandum. Nam nimio amore sui exæcati ijs in locis versari, eaq; munera obire volūt, quæ illis collibuerint, non quæ regula vel obedientia præscripserit; & si eorum palato non fiat satis, indignantur, & angusta via deserta, ingrediuntur latam huius sæculi, & inconstantie suæ causam in alios detorquent. Subditi nō est deligere in religione vel locum, vel officium, sed superioris parere ordinationi & mandato. Seruus prudens id tantum laborat, ut Domini sui voluntatem rectè percipiat, & si quid imperatum fuerit, sedulò & libenter exequatur. Nunquam autem dicere audet. Hoc illud uè officium mihi conuenit, iste locus arridet; hæc exercitatio, & non alia placet. Id enim esset usurpare officium Domini & non serui, turbationem

Mat. 24.

B qua-

quarere, & non quietem. Vnde enim tibi constat hoc illudè exercitium salutis & non exitio futurum? Vnde sciste in loco quem delegisti tentationum expertem fore? Quare seruus prudens consultius expectat, donec à Domino intelligat, vbi & quo in genere debeat suam collocare industriam. Et quamuis aliquando cogitet, hoc illudè officium sibi salutare futurum, tamen non flagitat illud sibi committi, quia nescit an ad illud præstandum sit idoneus. Superioris siquidem non autem subditi est iudicare, sit nec ne idoneus. Non satis est officium esse bonum & salutare tibi, sed præterea opus est vt tu sis bonus & aptus ad gerendum officium.

*Quod religiosus magnifacere debeat
suam vocationem.*

CAPVT III.

DOMINE, plus æquo insipiens & vecors forem, si meam vocationem nihili facerem, quam non ambigo inter cælestia dona ab immensa tua clementia profecta, numerandam; nimis quoque
ingra,